



MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 20 kwietnia 1959 r.

Nr 33

TRZĘSC:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 149 — nr 118 z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie tworzenia przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe, budowlano-montażowe, handlowe i usługowe rezerw na roszczenia dochodzone w postępowaniu sądowym lub arbitrażowym. 267
- 150 — nr 121 z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie zaopatrzenia drobnej wytwórczości w materiały rozdzielane 267

ZARZĄDZENIA:

- 151 — Ministra Finansów z dnia 6 kwietnia 1959 r. w sprawie trybu dokonywania zmian w limitach inwestycyjnych oraz w środkach na finansowanie inwestycji scentralizowanych 270
- 152 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 marca 1959 r. w sprawie zatrudniania młodocianych w przedsiębiorstwach przemysłowych, geologicznych, transportowych oraz innych przedsiębiorstwach usługowych w celu nauki zawodu, przyuczania do określonej pracy i odbycia wstępnego stażu pracy 272

149

UCHWAŁA Nr 118 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 marca 1959 r.

w sprawie tworzenia przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe, budowlano-montażowe, handlowe i usługowe rezerw na roszczenia dochodzone w postępowaniu sądowym lub arbitrażowym.

W celu urealnienia wyników działalności państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlano-montażowych, handlowych i usługowych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe, budowlano-montażowe, handlowe i usługowe, zwane w dalszym ciągu „przedsiębiorstwami”, obowiązane są utworzyć rezerwę na dochodzone w postępowaniu sądowym lub arbitrażowym roszczenia z tytułu należności za dostawy, roboty i usługi wykonane przez te przedsiębiorstwa.

2. Rezerwę tworzy się pod datą skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego (arbitrażowego), jednak nie później niż w ciągu dwu miesięcy od daty wpływu dokumentu stwierdzającego odmowę zapłaty przez odbiorcę.

3. Rezerwę tworzy się w wysokości 100% sumy roszczenia. Przy tworzeniu rezerwy nie uwzględnia się należności z tytułu odsetek zwłoki i zwrotu kosztów postępowania sądowego lub arbitrażowego.

4. Równowartość utworzonej rezerwy obciąża w przedsiębiorstwach przemysłowych, handlowych i usługowych straty przedsiębiorstwa, a w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych zmniejsza obroty z tytułu sprzedaży za okres, w którym utworzono rezerwę.

§ 2. 1. W razie wyegzekwowania należności zmniejsza się odpowiednio utworzoną rezerwę, zwiększając równocze-

śnie w przedsiębiorstwach przemysłowych, handlowych i usługowych zyski przedsiębiorstwa, a w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych — obroty z tytułu sprzedaży.

2. Zmniejszenie rezerwy przeprowadza się pod datą, w której odbiorca dokonał wpłaty należności. Wpłata wpływa na zwiększenie zysku (obrotów ze sprzedaży) tego roku, w którym została dokonana, niezależnie od tego, jakiego roku dotyczy.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się również do roszczeń skierowanych przez przedsiębiorstwa na drogę postępowania sądowego lub arbitrażowego przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, jeżeli postępowanie to nie zostało jeszcze prawomocnie ukończone.

§ 4. Upoważnia się właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych) oraz prezydów wojewódzkich rad narodowych do rozciągnięcia w uzgodnieniu z Ministrem Finansów przepisów niniejszej uchwały na podległe i nadzorowane przedsiębiorstwa innych kategorii niż wymienione w § 1 ust. 1.

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się właściwym ministrom, a w zakresie przedsiębiorstw podporządkowanych radom narodowym — prezynom właściwych rad narodowych.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

150

UCHWAŁA Nr 121 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 marca 1959 r.

w sprawie zaopatrzenia drobnej wytwórczości w materiały rozdzielane.

§ 1. 1. Uchwała określa zasady zaopatrzenia w materiały rozdzielane przeznaczone na cele produkcji przemysłowej i świadczenia usług następujących jednostek:

1) przedsiębiorstw państwowych zrzeszonych w zjednoczeniach przemysłu terenowego,

2) spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy, Związku Spółdzielni Spożyców „Spolem”, Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, Centrali Spółdzielni Ogrodniczych oraz Związku Rzemieślniczych Spółdzielni Zaopatrzenia i Zbytu,

3) zakładów usługowych, produkcyjnych i handlowych, stanowiących własność organizacji społecznych lub oddanych przez Państwo organizacji społecznej w użytkowanie, prowadzących działalność gospodarczą na podstawie zezwoleń udzielanych przez Ministra Finansów zgodnie z przepisami normującymi działalność gospodarczą organizacji społecznych,

4) rzemieślników,

5) drobnych wytwórców zrzeszonych w Ogólnopolskim Zrzeszeniu Prywatnego Przemysłu Metalowego, Chemicznego i Różnych, Ogólnopolskim Zrzeszeniu Prywatnego Przemysłu Budowlanego i Mineralnego oraz w Ogólnopolskim Zrzeszeniu Prywatnego Przemysłu Spożywczego.

2. Uchwała nie dotyczy zaopatrzenia:

1) zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy spółdzielni należących do Krajowego Związku Spółdzielni Sprzętu Medycznego i Laboratoryjnego, Krajowego Związku Spółdzielni Przemysłu Ludowego i Artystycznego, Krajowego Związku Spółdzielni Transportu, Krajowego Związku Spółdzielni Odzieżowych i Włókienniczych, Krajowego Związku Spółdzielni Skórzanych, Krajowego Związku Spółdzielni Meblarskich, Krajowego Związku Spółdzielni Farmaceutycznych i Chemicznych, Krajowego Związku Spółdzielni Rybołówstwa Morskiego,

2) zakładów własnych centralnie zarządzanych, wchodzących w skład Związku Spółdzielni Społczyków „Społem” oraz Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”,

3) państwowych przedsiębiorstw produkujących materiały budowlane, nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

3. Zasady zaopatrzenia jednostek wymienionych w ust. 2 normują ogólne przepisy instrukcji w sprawie opracowania narodowego planu gospodarczego na dany rok.

§ 2. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa:

1) o województwach i prezydiach wojewódzkich rad narodowych — należy przez to rozumieć również miasta wyłączone z województw i prezydium rad narodowych tych miast,

2) o wojewódzkich organizacjach odbiorców — należy przez to rozumieć wojewódzkie zjednoczenia przemysłu terenowego, wojewódzkie związki spółdzielczości pracy, oddziały wojewódzkie Związku Spółdzielni Inwalidów, oddziały okręgowe Związku Spółdzielni Społczyków „Społem”, wojewódzkie związki gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, okręgowe centrale spółdzielni ogrodniczych, organy upoważnione do reprezentowania zakładów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 3 w trybie ustalonym w przepisach normujących działalność gospodarczą organizacji społecznych, izby rzemieślnicze oraz oddziały zrzeszeń prywatnego przemysłu działające na terenie danych województw.

§ 3. 1. Po otrzymaniu zatwierdzonych przez Radę Ministrów wskaźników zaopatrzenia materiałowego dotyczących podstawowych grup materiałów rozdzielanych prezydium wojewódzkich rad narodowych określają wstępnie wskaźniki zaopatrzenia dotyczące tych grup dla poszczególnych wojewódzkich organizacji odbiorców. Określenie tych wskaźników powinno być dokonane po konsultacji z tymi organizacjami.

2. Podstawowe grupy materiałów rozdzielanych, o których mowa w ust. 1, określa Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości i ministrami opracowującymi projekty bilansów tych materiałów i surowców.

§ 4. 1. Opierając się na wskaźnikach zaopatrzenia materiałowego i projekcie zadań produkcyjnych wojewódzkie organizacje odbiorców sporządzają projekty planów zaopatrzenia materiałowego według „wykazu artykułów do pro-

jektu planu zaopatrzenia materiałowego w ramach narodowego planu gospodarczego” na dany rok.

2. Wojewódzkie organizacje odbiorców przesyłają projekty planów zaopatrzenia prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 5. 1. Zbiorcze plany zaopatrzenia sporządzają:

1) prezydium wojewódzkich rad narodowych na podstawie danych opracowanych przez wojewódzkie organizacje odbiorców w zakresie materiałów rozdzielanych wchodzących w skład podstawowych grup materiałów wymienionych w załączniku do uchwały oraz w zakresie materiałów wymienionych w wykazie określonym w § 4 ust. 1, jeżeli prezydium występują jako imienni odbiorcy tych materiałów,

2) Komitet Drobnej Wytwórczości — w zakresie podstawowych grup materiałów na podstawie danych opracowanych zbiorczo przez prezydium wojewódzkich rad narodowych, uwzględniając podział między wojewódzkie organizacje odbiorców.

2. Upoważnia się Przewodniczącą Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do dokonywania — w zależności od potrzeb — na wniosek Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości, zmian w wykazie materiałów stanowiących załącznik do uchwały.

§ 6. Po sporządzeniu projektu zbiorczego planu zaopatrzenia:

1) Komitet Drobnej Wytwórczości uzgadnia wstępnie wielkości przydziałów podstawowych grup materiałów z właściwymi jednostkami bilansującymi przy udziale przedstawicieli zainteresowanych prezydium wojewódzkich rad narodowych,

2) prezydium wojewódzkich rad narodowych uzgadniają wstępnie z właściwymi terenowymi jednostkami zbytu wielkości przydziałów innych rozdzielanych materiałów objętych wykazem określonym w § 4 ust. 1.

§ 7. W ramach wstępnych uzgodnień, o których mowa w § 6 pkt 1, Komitet Drobnej Wytwórczości w porozumieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów dokonuje wstępnych przydziałów dla poszczególnych województw i zawiadania o tym prezydium wojewódzkich rad narodowych, określając ilości materiałów, jakie powinny być przydzielone poszczególnym wojewódzkim organizacjom odbiorców.

§ 8. Prezydium wojewódzkich rad narodowych po otrzymaniu zawiadomienia o wstępnym uzgodnieniu przydziałów podstawowych grup materiałów dla województw (§ 7) uzgadniają wstępnie z właściwymi terenowymi jednostkami zbytu lub innymi wyznaczonymi jednostkami wielkości przydziałów artykułów wchodzących w skład tych grup.

§ 9. Po uchwaleniu narodowego planu gospodarczego prezydium wojewódzkich rad narodowych dokonują rozdziału materiałów objętych wykazem artykułów, o którym mowa w § 4 ust. 1, między wojewódzkie organizacje odbiorców.

§ 10. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą przydzielać poszczególnym wojewódzkim organizacjom odbiorców więcej materiałów podstawowych, niż to wynika ze wskaźników Komitetu Drobnej Wytwórczości, zmniejszając odpowiednio przydziały dla innych organizacji wojewódzkich (§ 7). Zmniejszenie lub zwiększenie przydziałów dla poszczególnych organizacji wojewódzkich więcej niż o 20% wymaga uprzedniej zgody Komitetu Drobnej Wytwórczości udzielonej w porozumieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 11. Prezydium wojewódzkich rad narodowych powiadają o dokonanej podziale materiałów wojewódzkie organizacje odbiorców i właściwe jednostki zbytu.

§ 12. 1. Po dokonaniu przez prezydium wojewódzkich rad narodowych podziału materiałów między poszczególne wojewódzkie organizacje odbiorców (§ 9), organizacje te, każda

według właściwości, dokonają ich dalszego rozdziału pomiędzy nadzorowane przedsiębiorstwa, zrzeszone spółdzielnie albo pomiędzy rzemieślników i innych drobnych wytwórców.

2. Do rozdzielników dla przedsiębiorstw państwowych i spółdzielni stosuje się ogólne lub odpowiednie branżowe przepisy o przydziałach, rozdzielnikach i uzgodnieniach dostaw i warunki dostawy.

3. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości ustali zasady dokonywania przydziałów i rozdzielnictwa surowców i materiałów dla rzemieślników i innych drobnych wytwórców.

§ 13. 1. Jeżeli przed uchwaleniem narodowego planu gospodarczego zachodzi potrzeba zawarcia umów o dostawę materiałów rozdzielanych, mogą być przyznane przydziały zaliczkowe.

2. Przy przyznawaniu przydziałów zaliczkowych stosuje się odpowiednio przepisy §§ 6, 7, 8, 10, 11 i 12.

§ 14. 1. Właściwi ministrowie wyodrębnią w bilansach materiałowych i w rozdzielnikach materiały przeznaczone na zaopatrzenie jednostek przemysłowych i usługowych planu terenowego, jeżeli materiały te nie są wymienione w załączniku do uchwały, a prezydium wojewódzkich rad narodowych występują jako ich imienni odbiorcy.

2. Szczegółowy tryb planowania zaopatrzenia i rozdzielnictwa materiałowego jednostek przemysłowych i usługowych drobnej wytwórczości ustala Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

3. Jeżeli dla danych artykułów nie ma w danym województwie terenowej jednostki zbytu, właściwy minister powinien wyznaczyć lub zorganizować taką jednostkę zbytu dla danego województwa lub kilku województw albo wyznaczyć inną jednostkę, z którą należy uzgodnić wstępnie wielkości przydziałów materiałów.

4. Zobowiązuje się Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do wprowadzenia w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami uzupełnień obowiązującej sprawozdawczości z obrotu materiałami.

§ 15. Do prowadzenia spraw zaopatrzenia zakładów przemysłu drobnego prezydium wojewódzkich rad narodowych utworzą odpowiednie komórki w wydziałach przemysłu w ramach etatów przyznaczonych dla tych wydziałów.

§ 16. 1. Komitet Drobnej Wytwórczości i Centralny Związek Spółdzielczości Pracy prześlą prezydium wojewódzkich rad narodowych odpisy rocznych planów rozdziału materiałów zaopatrzeniowych na rok 1959.

2. Przepisy § 10 stosuje się również do przydziałów materiałów rozdzielanych przez Komitet Drobnej Wytwórczości i Centralny Związek Spółdzielczości Pracy na rok 1959.

§ 17. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości, zainteresowanym ministrom, zarządom central spółdzielczych oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do uchwały nr 121 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1959 r. (poz. 150).

WYKAZ PODSTAWOWYCH GRUP MATERIAŁÓW ROZDZIELANYCH

Lp.	Branże	Nazwy materiałów
1	2	3
1 2	II	Wyroby walcowane gotowe ze stali zwykłych Wyroby walcowane gotowe ze stali jakościowych
3 4 5	III	Półfabrykaty walcowane, prasowane i ciągnięte z miedzi Półfabrykaty walcowane, prasowane i ciągnięte z mosiądzu Półfabrykaty walcowane, prasowane i ciągnięte z niklu
6 7 8 9 10	IV	Druty ze stali zwykłej okrągłe gołe Druty ze stali zwykłej okrągłe ocynkowane Druty ze stali jakościowej gołe Druty ze stali jakościowej ocynkowane Druty sprężynowe i ze stali węglowej
11 12 13	XXII	Tarcica iglasta Okleiny Płyty pilśniowe twarde
14 15 16	XXIII	Tłoczywa bakelitowe zwykłe Polichlorek winylu Azotan srebra
17 18	XXV	Kauczuk naturalny Kauczuk syntetyczny
19 20	XXVI	Papier ogółem Tektura ogółem

Lp.	Branże	Nazwy materiałów
1	2	3
21	XXVII	Włókno lniane trzepane ogółem
22		Włókno konopne trzepane ogółem
23		Wełna żywa (prana)
24		Przędza bawełniana
25		Przędza wełniana czesankowa
26		Przędza wełniana zgrzebna
27		Przędza z jedwabiu sztucznego włókiennicza
28		Przędza lniana (czesana i zgrzeblona)
29		Przędza pakulana
30		Szmaty wełniane
31	XXX	Skóry surowe do produkcji skór
32		Skóry garbowane twarde ogółem
33		Skóry garbowane miękkie ogółem
34	XXXI	Węgiel kamienny ogółem
35		Koks ogółem

151

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 kwietnia 1959 r.

w sprawie trybu dokonywania zmian w limitach inwestycyjnych oraz w środkach na finansowanie inwestycji scentralizowanych.

Na podstawie § 36 ust. 2 uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłu oraz zasad gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłu na 1959 r. (Monitor Polski Nr 88, poz. 491) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy dotyczące jednostek objętych lub rozliczających się z budżetem centralnym.

§ 1. Ministerstwa i urzędy centralne, zwane dalej „dysponentami głównymi”, oraz jednostki podległe ministerstwu i urzędowi centralnym, a nadzorujące pośrednio lub bezpośrednio inwestorów (zjednoczenia, centralne zarządy itp.), zwane dalej „dysponentami drugiego stopnia”, przydzielają podległym jednostkom:

- 1) dodatkowe limity inwestycyjne w granicach nie rozdzielonej kwoty limitów inwestycyjnych, zwanej dalej „rezerwą limitów”;
- 2) dodatkowe środki na sfinansowanie inwestycji scentralizowanych w granicach:
 - a) nie rozdzielonej w ramach danej podziałki klasyfikacji budżetowej kwoty kredytów budżetowych na inwestycje scentralizowane; nie rozdzielona kwota kredytów budżetowych zwana będzie dalej „rezerwą środków”;
 - b) zwiększenia wpływów na rachunki amortyzacji scentralizowanej.

§ 2. 1. Decyzje o zmianach limitu inwestycyjnego i środków na finansowanie inwestycji scentralizowanych przydzielonych jednostkom podległym na podstawie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1958 r. w sprawie uruchomienia środków na finansowanie inwestycji scentralizowanych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 2, poz. 8) właściwi dysponenti wydają w formie wytycznych, sporządzonych w układzie według wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia

2. Dysponent wydający wytyczne składa odpisy wytycznych właściwej dla niego placówce banku finansującego inwestycje scentralizowane w trzech egzemplarzach.

§ 3. 1. Wszelkie zwiększenia kredytu budżetowego dysponenta głównego lub dysponenta drugiego stopnia banki ewidencjonują na rachunku rezerwy środków tegoż dysponenta.

2. Zawarte w wytycznych decyzje dysponenta głównego lub dysponenta drugiego stopnia o zwiększeniu kredytów budżetowych jednostkom niższych szczebli stanowią jednocześnie dyspozycję zmniejszenia rezerwy środków dysponenta wydającego wytyczne.

3. Podane w wytycznych kwoty zmniejszeń kredytów budżetowych przekazanych jednostkom niższych szczebli banki odprowadzają na rachunek rezerwy środków dysponenta wydającego wytyczne.

4. Przepisy ust. 1, 2 i 3 nie dotyczą zwiększeń lub zmniejszeń kredytów budżetowych, dokonanych w wyniku zmian organizacyjnych (§ 7).

§ 4. Ewidencję rezerw limitów inwestycyjnych prowadzą właściwi dysponenti (główni i drugiego stopnia). Uzyskane przydziały limitów dodatkowych, otrzymane limity od innych dysponentów i ograniczenia limitów przydzielonych jednostkom podległym właściwi dysponenti rejestrują jako zwiększenie swjej rezerwy limitów. Przekazanie limitów innym dysponentom, jak i zwiększenie limitów inwestycyjnych jednostkom podległym właściwi dysponenti rejestrują jako zmniejszenie swjej rezerwy limitów.

§ 5. 1. Jeżeli z rezerwy środków dysponenta głównego mają być przeniesione kredyty na rzecz budżetów terenowych lub na rzecz dysponentów finansowanych z innej podziałki klasyfikacji budżetowej (części, działu i rozdziału) budżetu centralnego, dysponent główny zwraca się do Ministra Finansów z uzasadnionym wnioskiem o dokonanie odpowiedniej zmiany w budżecie.